

1939–1945
**ПАМ'ЯТАЄМО
ПЕРЕМАГАЄМО**

Червоний мак – символ пам'яті жертв усіх військових та цивільних збройних конфліктів, починаючи із 1914 року.

З 2014 року в Україні червоний мак став символом вшанування пам'яті загиблих у Другій світовій війні.

Використання квітки маку як символу пам'яті інспіроване віршем канадського військового лікаря Джона Мак-Крея «У полі Фландрії»:

*«У полі Фландрії поміж хрестами
Гойдає вітер мак рядами,
Щоб знали місце, де ми є...»*

Наталія Безсонова у 2012 році переклала цей вірш українською мовою. У квітні 2015 року Український інститут національної пам'яті та Посольство Канади в Україні оголосили, присвячений Дню пам'яті та примирення, конкурс на кращий переклад цього вірша.

Сама ідея використовувати червоний мак як символ пам'яті належить Моїні Майкл, викладачці Університету Джорджії (США). У листопаді 1918 року під враженням від поеми Джона Мак-Крея «У полі Фландрії» (1915) вона написала власний вірш «Ми збережемо Віру», де запряглася завжди носити червоний мак у пам'ять за загиблими.

Як символ пам'яті мак уперше був використаний Американським легіоном для вшанування пам'яті американських солдатів, що полягли під час Першої світової війни. Даний символ поширений у Західній Європі (особливо у Великій Британії), Північній Америці та Австралії.

В українській традиції мак теж пов'язаний з війною. В народних думках червона квітка є образом пролитої козаками крові.

Легенди про мак обіграні також в художній літературі. Наприклад, Михайло Стельмах у творі «У долині мак цвіте» використовує цей образ: «Ординці воїна скришили, на землю впало тіло біле і, наче зерно, проросло, а влітку маком зацвіло...».

Новий український символ Дня Перемоги і Дня пам'яті – червоний мак. Особливий малюнок, що розповідає про страждання, смерть, героїзм, мільйони загиблих і водночас нагадує і квітку, і слід від кулі, розробив харківський дизайнер Сергій Мішакін.

Торік святковим гаслом було «Ніколи знову». Але «знову» стало реальністю. Тож гасло цього року «Пам'ятаємо. Перемагаємо». Ми пам'ятаємо про жертви минулого та готові виборювати перемогу наразі.

Тож побажаймо всій державі і всім українцям та людям доброї волі, а передусім ветеранам – миру, тільки миру. І, звісно, пом'янімо тих, хто вже пішов. Головне це зробити у серці. Головне – пам'ятати...

*Відділ виховної роботи
(О.М.Вознюк)*